

Ifølge den *finske* Lov af 1. Juni 1922 om Arbejdsaftaler skal Arbejdere, der uden Afbrydelse i et Aar har været ansat hos samme Arbejdsgiver, aarlig have en samlet Ferie af mindst 7 Arbejdsdage uden Fradrag i Løn. Efter et halvt Aars uafbrudt Arbejde skal en Arbejder have en Ferie paa 4 Dage. Arbejdere, som erholder Kost og Logi hos Arbejdsgiveren, men tilbringer Ferien andetsteds, er berettiget til Kostpenge af en saadan Størelse, som er sædvanlig paa det Sted, hvor Arbejdet udføres. Aftaler, der indskrænker Arbejderens Ferieret, er ugyldige. Loven tilføjer en Bestemmelse om, at Arbejdere, som af egen fri Vilje har udført Arbejde i deres Ferie, skal have et passende Løntillæg, medmindre der er truffet særskilt Bestemmelse angaaende den forhøjede Afønning.

Med Hensyn til Personer, som arbejder i Handels- og Kontorfaget, er Ferie-spørgsmaalet reguleret ved § 9 i Lov af 24. Oktober 1919 angaaende Arbejdsforholdene inden for Handels-, Kontor- og Oplagsvirksomhed, jfr. Lov af 29. Maj 1922.

Ferien skal for disse Personers Vedkommende falde i Tiden mellem 15. Maj og 15. September, og dens Længde afhænger af den Tid, den paagældende Handels- eller Kontor-medhjælper den 8. September har været i Virksomhedens Tjeneste. Ferien udgør en Uge, naar Tjenestetiden er mindst et halvt Aar; 2 Uger, naar den er mindst 1 Aar; 3 Uger, naar den er mindst 5 Aar, og 1 Maaned, naar den er mindst 10 Aar. Indehaver-skifte i Virksomheden indvirker ikke paa Ferieretten.

I *Frankrig* indeholdes Reglerne om Ferie i Lov af 20. Juni 1936 om Indførelse af aarlig Ferie med Løn i Industri, Handel, liberale Erhverv, Husvæsen og Landbrug.

Loven kommer til Anvendelse paa enhver Arbejder, Medhjælper eller Lærling, der er beskæftiget i industriel, Handels- eller immateriel Virksomhed, samt enhver Svend, Medhjælper eller Lærling, der er beskæftiget i en Haandværksvirksomhed. For Landbrug og Husvæsen skal Lovens Regler med fornødne Ændringer gennemføres ved et administrativt Reglement. Et saadant er udfærdiget under 26. September 1936. Reglerne heri afviger kun lidt fra de Bestemmelser angaaende aarlig Ferie, der ifølge Loven er gældende for Arbejdere, Medhjælpere og Lærlinge indenfor andre Erhvervsomraader.

Der er i Deputeretkammeret af Arbejderrepræsentanter indbragt en Henstilling til Regeringen om, at Ferieloven maa blive bragt til Anvendelse paa Personer i husligt Arbejde.

Loven fastsætter, at de paagældende Arbejdere, Medhjælpere og Lærlinge efter et Aars Tjeneste i vedkommende Virksomhed har Ret til en aarlig Ferie af mindst 15 Dages Varighed, hvoraf mindst 12 er Arbejdsdage. Hvis paagældende kun har haft et halvt Aars uafbrudt Tjeneste, har han Ret til en Uges lønnet Ferie.

Lovens Forskrifter er ikke til Hinder for, at der ved Coutume eller kollektive Arbejdsoverenskomster tilsikres Arbejderne en lønnet Ferie af længere Varighed.

Der skal ydes den ferieberettigede en daglig Godtgørelse, der, hvis den paagældende er lønnet paa Tid, skal svare til den Løn, der vilde være indtjent i Ferieperioden, og hvis han er lønnet paa anden Maade, skal svare til Gennemsnitsfortjenesten i en Periode af et Aar forud for Ferien.

Ved Godtgørelsens Fastsættelse medregnes Familieløn og Løntillæg samt Naturalgodtgørelser.

Enhver Aftale i Strid med Loven er ugyldig.

For Industri- og Handelsfag, hvor Arbejderne normalt ikke beskæftiges uafbrudt i Løbet af et Aar i samme Virksomhed, kan det ved en Forordning, udfærdiget af Minister-raadet fastsættes, at Lovens Bestemmelser gennemføres ved Oprettelsen af en Ferieudligningsfond mellem de interesserede Arbejdsgivere.

I Henhold hertil er der for Bygnings- og Anlægsvirksomhed ved Forordning af 18. September 1936 oprettet godkendte Ferieudligningsfond, der skal have Tilslutning til et Centrafond, oprettet af en landsomfattende Arbejdsgiverorganisation.

Virksomhederne skal være tilknyttet den Udligningsfond, der omfatter det Sted, hvor Virksomheden er beliggende. Bidragets Størelse udgør en vis Procentdel af den samlede Løn, som Virksomheden udbetaler; Procentdelen fastsættes i det for Fonden udfærdigede Reglement, der ogsaa indeholder Regler om Betalingsterminer og Bidragsydelse samt om den Dokumentation, som maa ledsage Betalingerne, og den Kontrol, Virksomhederne maa lade sig underkaste.